

Following Christ

By President Dallin H. Oaks
First Counselor in the First Presidency

Følg Kristus

Præsident Dallin H. Oaks
Førsterådgiver i Det Første Præsidentskab

October 2024 general conference

As followers of Christ, we teach and testify of Jesus Christ, our Perfect Role Model. So let us follow Him by forgoing contention.

This year millions have been inspired by the gospel study plan known by the Savior's invitation "Come, follow me." Following Christ is not a casual or occasional practice. It is a continuous commitment and way of life that should guide us at all times and in all places. His teachings and His example define the path for every disciple of Jesus Christ. And all are invited to this path, for He invites all to come unto Him, "black and white, bond and free, male and female; ... and all are alike unto God."

I.

The first step in following Christ is to obey what He defined as "the great commandment in the law":

"Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind.

"This is the first and great commandment.

"And the second is like unto it, Thou shalt love thy neighbour as thyself.

"On these two commandments hang all the law and the prophets."

The commandments of God provide the guiding and steadying force in our lives. Our experiences in mortality are like the little boy and his father flying a kite on a windy day. As the kite rose higher, the winds caused it to tug on the connecting string in the little boy's hand. Inexperienced with the force of mortal winds, he proposed to cut the string so the kite could rise

Som Kristi tilhængere underviser og vidner vi om Jesus Kristus, vores fuldkomne forbillede. Så lad os følge ham ved at undgå strid.

I år er millioner blevet inspireret af den evangeliske studieplan, der kendes ved Frelserens opfordring: »Kom og følg mig.« At følge Kristus er ikke en overfladisk eller lejlighedsvis praksis. Det er en vedvarende forpligtelse og livsstil, der bør lede os til alle tider og på alle steder. Hans lærdomme og hans eksempel definerer stien for hver eneste af Jesu Kristi disciple. Og alle er inviteret til at gå på denne sti, for han indbyder alle til at komme til sig, »sort og hvid, træl og fri, mand og kvinde ... og alle er lige for Gud«.

I.

Det første trin i at følge Kristus er at adlyde det, han definerede som »det største bud i loven«:

»Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.«

Det er det største og det første bud.

Men der er et andet, som står dette lig: »Du skal elske din næste som dig selv.«

På de to bud hviler hele loven og profeterne.«

Guds bud giver en vejledende og stabiliserende kraft i vores liv. Vores jordiske oplevelser er som en lille dreng og hans far, der fløj med en drage på en blæsende dag. Som dragen steg højere op, trak vinden i snoren i den lille drengs hånd. Uerfaren med de jordiske vindes kraft, foreslog han at klippe snoren over, så dragen kunne komme endnu højere op. Hans vise far

higher. His wise father counseled no, explaining that the string is what holds the kite in place against mortal winds. If we lose our hold on the string, the kite will not rise higher. It will be carried about by these winds and inevitably crash to the earth.

That essential string represents the covenants that connect us to God, our Heavenly Father, and His Son, Jesus Christ. As we honor those covenants by keeping Their commandments and following Their plan of redemption, Their promised blessings enable us to soar to celestial heights.

The Book of Mormon frequently declares that Christ is “the light of the world.” During His appearance to the Nephites, the risen Lord explained that teaching by telling them: “I have set an example for you.” “I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do.” He is our role model. We learn what He has said and done by studying the scriptures and following prophetic teachings, as President Russell M. Nelson has urged us to do. In the ordinance of the sacrament, we covenant each Sabbath day that we will “always remember him and keep his commandments.”

II.

In the Book of Mormon, the Lord gave us the fundamentals in what He called “the doctrine of Christ.” These are faith in the Lord Jesus Christ, repentance, baptism, receiving the gift of the Holy Ghost, enduring to the end, and becoming as a little child, which means to trust the Lord and submit to all He requires of us.

The Lord’s commandments are of two types: permanent, like the doctrine of Christ, and temporary. Temporary commandments are those necessary for the needs of the Lord’s Church or the faithful in temporary circumstances, but to be set aside when the need has passed. An example of temporary commandments are the Lord’s directions to the early leadership of the Church to move the Saints from New York to Ohio, to Missouri, and to Illinois and finally to lead the pioneer exodus to the Intermountain West. Though only temporary, when still in force these commandments were given to be obeyed.

Some permanent commandments have taken considerable time to be generally observed. For example, President Lorenzo Snow’s famous sermon on the law of tithing emphasized a commandment given earlier but not yet gen-

sagde nej og forklarede, at snoren er det, der holder dragen på plads imod de jordiske vinde. Hvis vi mister grebet om snoren, vil dragen ikke stige højere. Dragen ville blive kastet rundt af disse vinde og uundgåeligt styrte mod jorden.

Den nødvendige snor repræsenterer de pagter, der forbinder os med Gud, vor himmelske Fader, og hans Søn, Jesus Kristus. Når vi ærer disse pagter ved at holde deres bud og følge deres forløsningsplan, gør deres lovede velsignelser os i stand til at stige op til celestiale højder.

Mormons Bog erklærer ofte, at Kristus er »verdens lys«. Da den opstandne Herre viste sig for nefitterne, forklarede han denne lære ved at sige: »Jeg er et eksempel for jer.« »Jeg er det lys, som I skal holde op – det, som I har set mig gøre.« Han er vores forbillede. Vi lærer, hvad han har sagt og gjort, ved at studere skrifterne og følge profetiske lærdomme, som præsident Russell M. Nelson har tilskyndet os til at gøre. Gennem nadverordinancen indgår vi hver sabbat pagt om, at vi »altid vil erindre ham og holde hans befallinger«.

II.

I Mormons Bog gav Herren os grundbegreberne i det, han kaldte »Kristi lære«. Dette er tro på Herren Jesus Kristus, omvendelse, dåb, modtagelse af Helligåndsgaven, at holde ud til enden og at blive som et lille barn, hvilket betyder at stole på Herren og underordne sig alt, hvad han kræver af os.

Herrens befalinger består af to typer: De permanente, som Kristi lære, og de midlertidige. De midlertidige befalinger er dem, der er nødvendige for at imødekomme Herrens kirkes behov eller for de trofaste i midlertidige situationer, men som skal henlægges, når behovet ikke længere er der. Et eksempel på midlertidige befalinger er Herrens befaling til Kirkens første ledelse om at flytte de hellige fra New York til Ohio, til Missouri, og til Illinois og endelig til at lede pionerernes udvandring til bjergene mod vest. Selvom det kun var midlertidigt, blev disse befalinger, da de var i kraft, givet for at blive adlydt.

Hvad angår nogle af de permanente befalinger har det taget lang tid, før de generelt set blev overholdt. Præsident Lorenzo Snow fremhævede for eksempel i sin berømte tale om tiendeloven en befaling, der tidligere var blevet

erally observed by Church members. It needed reemphasis in the circumstances then faced by the Church and its members. Recent examples of reemphases have also been needed because of current circumstances faced by Latter-day Saints or the Church. These include the proclamation on the family, issued by President Gordon B. Hinckley a generation ago, and President Russell M. Nelson's recent call for the Church to be known by its revealed name, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

III.

Another of our Savior's teachings seems to require reemphasis in the circumstances of our day.

This is a time of many harsh and hurtful words in public communications and sometimes even in our families. Sharp differences on issues of public policy often result in actions of hostility—even hatred—in public and personal relationships. This atmosphere of enmity sometimes even paralyzes capacities for lawmaking on matters of importance where most citizens see an urgent need for some action in the public interest.

What should followers of Christ teach and do in this time of toxic communications? What were His teachings and examples?

It is significant that among the first principles Jesus taught when He appeared to the Nephites was to avoid contention. While He taught this in the context of disputes over religious doctrine, the reasons He gave clearly apply to communications and relationships in politics, public policy, and family relationships. Jesus taught:

“He that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

“Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.”

In His remaining ministry among the Nephites, Jesus taught other commandments closely related to His prohibition of contention. We know from the Bible that He had previously taught each of these in His great Sermon on the

givet, men som Kirkens medlemmer endnu ikke generelt havde overholdt. Den måtte fremhæves igen under de omstændigheder, som Kirken og dens medlemmer stod i dengang. Der har også været nyere eksempler på, at det var nødvendigt på grund af de nuværende omstændigheder, som sidste dages hellige eller Kirken står i. Det gælder familieproklamationen, der blev udstedt af præsident Gordon B. Hinckley for en generation siden, og præsident Russell M. Nelsons nylige opfordring til, at Kirken skal kendes ved sit åbenbarede navn, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

III.

En anden af vor Frelzers lærdomme synes at kræve fornyet fremhævelse på grund af vor tids omstændigheder.

Dette er en tid med mange hårde og sårende ord i den offentlige debat og nogle gange endda i vores familie. Skarpe uenigheder i spørgsmål om politiske emner resulterer ofte i fjendtlige handlinger – tilmed had – i offentlige og personlige forhold. Denne fjendtlige atmosfære bremser endda nogle gange for evnen til at lovgive om vigtige sager, hvor de fleste borgere ser et presserende behov for handling i offentlighedens interesse.

Hvad bør Kristi tilhængere undervise om og gøre i denne tid med giftig kommunikation? Hvad lærte og viste han os?

Det er bemærkelsesværdigt, at blandt de første principper, som Jesus underviste i, da han viste sig for nefitterne, var et af dem at undgå strid. Selv om han underviste om dette i forbindelse med drøftelser om religiøse læresætninger, gælder de grunde, han gav, også for kommunikation og politik, offentlig debat og familieforhold. Jesus sagde:

»Den, der har stridens ånd, er ikke af mig, men er af Djævelen, som er faderen til strid, og han ophidser menneskers hjerte til at strides med vrede, den ene mod den anden.

Se, det er ikke min lære at ophidse menneskers hjerte til vrede, den ene mod den anden, men det er min lære, at sådant skal afskaffes.«

I Jesu resterende tjenestegerning blandt nefitterne underviste han i andre befalinger, der var tæt knyttet til hans forbud mod strid. Vi ved fra Bibelen, at han tidligere havde undervist i hver af disse i sin store bjergprædiken, som regel med

Mount, usually in precisely the same language He later used with the Nephites. I will quote the familiar Bible language:

“Love your enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, and pray for them which despitefully use you, and persecute you.”

This is one of Christ’s best-known commandments—most revolutionary and most difficult to follow. Yet it is a most fundamental part of His invitation for all to follow Him. As President David O. McKay taught, “There is no better way to manifest love for God than to show an unselfish love for one’s fellowmen.”

Here is another fundamental teaching by Him who is our role model: “Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.”

Peacemakers! How it would change personal relationships if followers of Christ would forgo harsh and hurtful words in all their communications.

In general conference last year, President Russell M. Nelson gave us these challenges:

“One of the easiest ways to identify a true follower of Jesus Christ is how compassionately that person treats other people. ...

“... True disciples of Jesus Christ are peacemakers.

“... One of the best ways we can honor the Savior is to become a peacemaker.”

Concluding his teachings: “Contention is a choice. Peacemaking is a choice. You have your agency to choose contention or reconciliation. I urge you to choose to be a peacemaker, now and always.”

Potential adversaries should begin their discussions by identifying common ground on which all agree.

To follow our Perfect Role Model and His prophet, we need to practice what is popularly known as the Golden Rule: “All things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them: for this is the law and the prophets.” We need to love and do good to all. We need to avoid contention and be peacemakers in all our communications. This does not mean to compromise our principles and priorities but to cease harshly attacking others for theirs. That is what our Perfect Role Model did in His ministry. That is the example He set for us as He invited us

præcis samme ordlyd, som han senere brugte hos nefitterne. Jeg vil citere den velkendte ordlyd fra Bibelen:

»Elsk jeres fjender, velsign dem, som forbander jer, gør godt mod dem, som hader jer, og bed for dem, som foragteligt udnytter jer og forfølger jer.«

Det er et af Kristi mest kendte bud – det mest revolutionerende og det sværeste at følge. Alligevel er det en meget grundlæggende del af hans opfordring til alle om at følge ham. Som præsident David O. McKay sagde: »Den bedste måde at vise sin kærlighed til Gud på er at vise uselvsk kærlighed over for sine medmennesker.«

Her er en anden grundlæggende lære fra ham, der er vores forbillede: »Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn.«

Fredsstiftere! Hvor ville det dog ændre personlige forhold, hvis Kristi tilhængere ville undgå hårde og sårende ord i al deres kommunikation.

Ved en generalkonference sidste år gav præsident Russell M. Nelson os disse tre udfordringer:

»En af de nemmeste måder at kende ens sand Jesu Kristi discipel på er ved at se, hvor barmhjertigt den person behandler andre mennesker ...

Jesu Kristi sande disciple er fredsstiftere.

En af de bedste måder at ære Frelseren på er ved at blive fredsstifter.«

Han afsluttede sine bemærkninger: »Strid er et valg. At stifte fred er et valg. I har jeres handelfrihed til at vælge strid eller forlig. Jeg opfordrer jer indtrængende til at vælge at være fredsstiftere nu og altid.«

Potentielle modstandere bør indlede deres drøftelser med at finde et fælles grundlag, som alle er enige om.

For at følge vores fuldkomne forbillede og hans profet må vi praktisere det, der populært kaldes den gyldne regel: »Alt, hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal I også gøre mod dem. Sådan er loven og profeterne.« Vi må elske og gøre godt mod alle. Vi må undgå strid og være fredsstiftere i al vores kommunikation. Det betyder ikke, at vi skal gå på kompromis med vores principper og prioriteter, men at vi skal ophøre med hårde angreb mod andre på grund af deres. Det er det, vores fuldkomne forbillede gjorde i sin tjenestegerning. Det er det eksempel,

to follow Him.

In this conference four years ago, President Nelson gave us a prophetic challenge for our own day:

“Are you willing to let God prevail in your life? Are you willing to let God be the most important influence in your life? Will you allow His words, His commandments, and His covenants to influence what you do each day? Will you allow His voice to take priority over any other?”

As followers of Christ, we teach and testify of Jesus Christ, our Perfect Role Model. So let us follow Him by forgoing contention. As we pursue our preferred policies in public actions, let us qualify for His blessings by using the language and methods of peacemakers. In our families and other personal relationships, let us avoid what is harsh and hateful. Let us seek to be holy, like our Savior, in whose holy name I testify and invoke His blessing to help us be Saints. In the name of Jesus Christ, amen.

han viste os, da han opfordrede os til at følge ham.

Ved denne konference for fire år siden gav præsident Nelson os en profetisk udfordring til vor tid:

»Er I villige til at lade Gud råde i jeres liv? Er I villige til at lade Gud være den vigtigste indflydelse i jeres liv? Vil I lade hans ord, hans befalinger og hans pagter påvirke, hvad I foretager jer hver dag? Vil I give hans røst højere prioritet end nogen andens?«

Som Kristi tilhængere underviser og vidner vi om Jesus Kristus, vores fuldkomne forbillede. Så lad os følge ham ved at undgå strid. Når vi fremmer vores politiske holdninger i offentlige handlinger, så lad os kvalificere os til hans velsignelser ved at bruge fredsstifternes sprog og metoder. Lad os i vores familie og andre personlige forhold undgå det, der er hårdt og hadefuldt. Lad os stræbe efter at være hellige, ligesom vor Frelser, i hvis hellige navn jeg vidner og nedkalder hans velsignelse for at hjælpe os til at blive hellige. I Jesu Kristi navn. Amen.